

ger, at det var, fordi danskerne ikke kan lide den økonomiske politik, som man bliver påtvunget som del af Den Økonomiske og Monetære Union. Der må jeg lige oplyse hr. Keld Albrechtsen om, at det er vi faktisk i forvejen. Danmark skal opfylde de kriterier, der ligger i stabilitets- og vækstpakten, ligesom de lande, der er medlemmer af ØMU'en i dens tredje og endelige fase.

Jeg vil faktisk påstå, at ved at stå udenfor tvinger vi os selv til i endnu højere grad at føre en så stram økonomisk politik, at vi kan overbevise de internationale investorer om, at der ikke er nogen risiko for devaluering af den danske krone. Ved at gå ind i Den Økonomiske og Monetære Union ville vi ikke blive set på med helt så strenge øjne af de internationale investorer, men lad det nu være.

Kl. 18.30

Der er ingen tvivl om, at de nye medlemslande nok bedre selv kan vurdere, om det er fornuftigt af dem at være med og dermed være påtvunget, som hr. Keld Albrechtsen udtrykker det, de økonomiske kriterier, der skal til for at blive en del af den fælles valuta.

Jeg kan se, at jeg ikke har mere tid, men jeg kan måske vende tilbage senere.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for sin tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Man skal selvfølgelig altid være forsigtig med at udlægge, hvad der ligger bag resultatet af en folkeafstemning. Men man tør vel kunne sige uden at fortolke resultatet af den seneste danske folkeafstemning, altså om euroen, at det i hvert fald ikke var udtryk for tilslutning til den økonomiske model, som ligger i europaprincipperne. Så langt kan man vel gå uden at gå for vidt, al den stund at vi jo sagde nej til at blive underlagt de principper. Så kan hr. Lars Barfoed have ret i, at det er vi jo i virkelighed i høj grad alligevel, fordi den danske regering og et flertal i Folketinget tvinger os til det. Det kan der så være en diskussion om; det erkender jeg blankt.

Mit spørgsmål var bare, om man ikke burde række hånden ud til de nye lande og tilbyde en større fleksibilitet. Selv Danmark har jo svært ved at klare den politik. Vi har stigende arbejdsløshed som følge af den politik, og Tyskland har en helt katastrofal arbejdsløshed – 4 millioner eller måske endda mere.

Burde man så ikke give de fattigste lande i Unionen, som altså er dem, der kommer ind nu, mulighed for at beskytte de mennesker, som er svagest i samfundet og mest udsat for arbejdsløshed? Det er jo bare det, jeg forsøger at vinde tilslutning til, altså at man kunne have en vis fleksibilitet, en vis følsomhed over for problemerne, men det synes ikke at ligge i den konservervative natur.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu er jeg så beskeden, at jeg ikke tror, selv om hr. Keld Albrechtsen overbeviste mig om, at hr. Keld Albrechtsens økonomiske teorier er korrekte, at jeg kunne udvirke en anderledes økonomisk politik i de nye medlemslande.

Jeg er klart af den overbevisning, at den konvergenspolitik, som de nye medlemslande skal føre, og som indebærer en lavere offentlig gæld, en lavere inflation, en lavere rente, kun vil styrke økonomien i de østeuropæiske lande på længere sigt.

På kort sigt er der helt klart nogle økonomiske ofre forbundet med at stramme den offentlige udgiftspolitik, men på længere sigt fører det til mere luft i økonomien og dermed til en bedre og mere positiv beskæftigelsesudvikling.

Så skal man jo huske, at de nye medlemslande samtidig vil få tilført midler til strukturudvikling, til regional udvikling af betydelig størrelsesorden fra de nuværende EU-medlemslande, således at vi på den måde i virkeligheden bidrager til vækst i de nye medlemslande.

Så både på kort sigt og på lang sigt er det klart min opfattelse, at de østeuropæiske lande, der nu melder sig ind i EU, vil profitere af EU-medlemskabet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

I SF har vi hele vejen igennem uden forbehold af nogen art støttet tankerne bag den udvidelsesproces, vi nu skal vedtage her i Danmark.

Vi synes, det er en meget vigtig beslutning. Vi havde gerne set, at man var gået endnu videre i forhold til en hurtigere tilnærmelse mellem de leveforhold, der er i de nye ansøgerlande og er i de nuværende, men vi anerkender selvfølgelig, at det, vi skal tage stilling til, er det kompromis, der er lavet under det danske formandskab. Og jeg vil gerne lykønske Udenrigsministeriet med